

Statečné psí srdce vyhlášeno!

Za přítomnosti známých milovníků psů, televizních kamer a fotoreportérů se koncem března odehrálo již třetí ocenění psích hrdinů minulého roku, vyhlášení vítězů ankety Statečné psí srdce. Kdo si tedy letos sošku z kovářské dílny odnesl?

V kategorii Záchraný čin služebních a záchranářských psů se vítězem stal mladý německý ovčák Ramses. Cenu tomuto psímu mladíkovi a jeho sympatickému pánovi, policejnímu psovodovi Liboru Valečkovi, předala milovnice psů a příznivkyně našeho časopisu spisovatelka Bára Nesvadbová. A za co Ramses, který si spolu s pánevem pro sošku přijel z Liberecka, ocenění obdržel? Před loňskými Vánoce se totiž postaral o šťastný konec dramatického příběhu. Těsně před svátky

v hluboké noci, po několikakilometrové a čtyři hodiny staré stopě našel silně prochládlého krvácejícího muže. Ten si chtěl vzít život.

Událost se odehrála na Turnovsku a začala kolem šesté hodiny večer odchodem čtyřicetiletého muže z domu. Když se pak nedostavil na sjednanou schůzku, pojala jeho manželka podezření, že se mu mohlo něco stát. Následně zjistila, že v dílně chybí zalamovací nůž, a začala se obávat, zda se muž nechce pokusit o sebevraždu. Proto kolem jedna-

Libor Valečko a Ramses převzali cenu od velké milovnice psů, spisovatelky Báry Nesvadbové

dvacáté hodiny požádala o pomoc policii. Praporčík Libor Valečko svého psa Ramsese nasadil ve zbytcích sněhu na stopu, která podle všeho patřila neznámému. Praporčík Valečko patří k nejzkušenějším policejním psovodům, ale jeho tříletý německý ovčák byl „plnohodnotným“ služebním psem teprve tři čtvrti roku, ve službě by se dalo skoro říci, že patřil ještě k „zelenáčům“. Ale Ramses našťástí už jako štěně prokazoval velký stopařský talent. I tuto noc zachytil brzy stopu. „Ani já nemůžu detailně popsat trasu stopy, neboť jsem sotva dohlédl na konec vodítka, kde se Ramses pohyboval,“ popsal Libor Valečko a přiznal, že to bylo velmi napínavé. Pes

pet center
ROZUMÍME ŘEČI ZVÍŘAT

Applaws
Natural Cat and Dog food

**REBEL
DOG**

Když Věra Janoštková předváděla, s čím vším ji umí Brenda pomáhat, nestačil se moderátor Vladimír Kroc divit

totiž často nepochopitelně měnil směr a více než kdykoliv jindy si ověřoval stopu. On však nepřestal psovi věřit a po chvíli došel k názoru, že muž asi opravdu neustále měnil směr.

Jak se později ukázalo, muž nakonec prolezl neprostupným křovím a na mýtince zalezl do krmelce pro bažanty. „Ramses už na větší vzdálenost signalizoval blízkost osoby, proto jsem ho ponechal vleže stranou. V tu chvíli mě došla doprovázející hlídka. Opatrně jsem s jedním z kolegů přistoupil k ležícímu muži, který se však nehýbal ani nekomunikoval. Na první pohled bylo jasné, že je pořezaný na levém zápěstí, krvácí a navíc je podchlazený,“ říká policejní psův, který zraněnému okamžitě poskytl první pomoc. Podle lékaře rychlé záchranné služby měl nešťastník velké štěstí. Kdyby ho nenašli, noc by nejspíš nepřežil. Zákrok Libora Valečka byl pár dnů poté ohodnocen jako nejzásadnější čin roku

Pes často nepochopitelně měnil směr a více než kdykoliv jindy si ověřoval stopu

na úseku policejní kynologie Libereckého kraje. A když páníček dostal ohodnocení mezi policisty, je jediné správné, že Ramses je obdržel také, a to v podobě letošního vítězství ve své kategorii.

Brenda se hospody nebála

Vítězem kategorie Záchraný čin psů laiků se stala fenka Brenda. Zaslouženou cenu obdržela z rukou další známé a povolané osoby, herečky, moderátorky a pejskačky Kateřiny Hrachovcové-Hečíkové.

Vše začalo před devíti lety, kdy se její paničce Věře Janoštkové stal úraz, po kterém zůstala od prsou dolů ochrnutá.

Její život opět dostal smysl, když si v prosinci 2005 vezla domů čerstvě vycvičenou asistenční fenku zlatého retrívra Brendu. „Je to moje velká pomocnice a nejlepší kamarádka. Ale v listopadu loňského roku prokázala, že umí ještě daleko víc

než pomáhat, zachránila mi totiž život,“ říká Věra. Večer před spaním vyrazila s Brendou na procházku. Silnice byly bez sněhu, rozhodla se proto jet nazpátek okolo bazénu pro veřejnost. „Neviděla jsem ale, že cesta je namrzlá a od bazénu dolů na silnici je to pěkně z kopce. Najednou jsem dostala smyk a spadla jsem z vozíku do strouhy. Telefon jsem s sebou neměla a tu noc byla veliká zima,“ vypráví Věra. Když Brenda uviděla, co se stalo, hned běžela pro pomoc, ale v blízkosti nikdo nebyl. Napadlo ji běžet do nejbližší hospody. Vběhla dovnitř a začala strašně štěkat. „Bohužel jí při nočním venčení nedávám dečku s označením, takže nikdo nepoznal, že se jedná o asistenčního psa. Mysleli si, že to je nějaký vztekly pes, který se potuluje po Janských Lázních bez svého pána. Ale Brenda to nevzdávala a štěkala dál jako pominutá, až to čtyřem chlapům nedalo a rozhodli se jít za ní. Kdyby nebylo Brendy, tak bych tam nejspíš do rána umrzla,“ uzavírá Věrka, která se od té doby nebojí s Brendou jezdit kamkoliv sama, protože ví, že ji ve stychnu nenechá.

Deizy měla šestý smysl

Vítězem kategorie Spící srdce, tedy ocenění in memoriam, se stala rotvajlerka Deizy a ocenění za ni přebrala její majitelka Jana Kubátová. Sošku převzala z rukou plukovníka Lenky Rašovské z Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR, které je odborným garantem a partnerem ankety Statečné psí srdce. Spolu s ní ocenění předal muž a také v uniformě. Plukovník Josef Růžička byl dvě desetiletí velitelem vojenské veterinární základny na Grabštejně a za dobu svého působení v pejskařině se stal jedním z nestorů československé a poté české služební kynologie. A pozorní čtenáři také vědí, že napsal několik knih a patří k pravidelným spolupracovníkům Psích kusů. Za co byla Deizy posmrtně oceněná? Měla totiž takřka fenomenální schopnosti. Její panička Jana Kubátová trpí vážnou srdeční nemocí a celý příběh zní až neuvěřitelně, ale skutečně se stal (redakce nominované příběhy ověřuje). „Deizy ještě neměla půl roku, když mě jednou v noci vzbudila. Myslela jsem, že chce jít ven, ale ona mě nepustila z poste-

Vyskočila náhle na vyšetřovací stůl a začala štěkat. Panička doktorka se strašně lekla...

le, vrčela a dotírala na mě. Za chvíli jsem dostala srdeční záchvat. Když se podobná situace stala poněkoličkáte, došlo mi, co mi chce asi říci: Paničko pozor, bude tě zase zlobit srdíčko.“ Ano, Deizy dokázala vycítit, že se Janě blíží srdeční záchvat a díky tomu se stala její záchránkyní v mnoha situacích. „Věděla předem, že mi nebude dobře, a nepustila mě třeba z domu. A já se jí v takových chvílích naučila poslouchat.“ Skutečnost, že Deizy má opravdu schopnost vycítit nadcházející zdravotní problém, si ověřili i lékaři. Deizy totiž doprovázela svoji paničku i na kontroly do nemocnice na kardiologii. „Když jsem byla jednou na prohlídce, vyskočila náhle na vyšetřovací stůl a začala štěkat. Panička doktorka se strašně lekla, tak jsem jí vysvětlila, že budu mít zase záchvat. Nejprve tomu nechtěla věřit. Pak se ale sama přesvědčila, že hodnoty na echu opravdu vykazovaly problémy a něco není v pořádku. Dokud Deizy žila, nevěděla jsem, co je to koronární jednotka,“ popisuje Jana. Deizy ji vždy neomylně předem upozornila, že si má vzít lék a být v klidu. Do psiho nebe Deizy odešla loni ve věku devíti let.

Kateřina Herčíková a její chlupatá kamarádka předávaly ceny i ukazovaly své kousky

„Nechala tu krásné vzpomínky a dala mi devět let života bez omezování. Děkuji Bohu za takového psiho parťáka,“ uzavírá Jana svůj příběh.

Carol vrací touhu žít

Vítězem kategorie zvané Pomáhající srdce, tedy pro psy pomáhající dlouhodobě, se stala biglice jménem Carol Blyskavica. A cenu si převzala spolu s paničkou Anetou Kuchnovou z rukou lékařky Jany Bradáčové, která je organizátorkou známé „lidské“

Cenu pro nežijící rotvajlerku Deizy přebírala její majitelka Jana Kubátová také od jednoho z nestorů české kynologie, Josefa Růžičky

záchranné anketě Zlatý záchranný kříž. A právě do nominace této ankety automaticky postupují všichni naši vítězové a mohou vyhrát i prestižní „lidské“ ocenění.

Ale vraťme se ke Carol. Ta se coby naprostý psí laik ukázala jako více než úžasný psí pomocník. Už před osmi lety se o tom přesvědčila její panička Aneta Kuchnová, se kterou se život vůbec nemazlil. Když dospívala, měla její maminka těžkou dopravní nehodu, po které zůstala plně ochrnutá. „Měsíce v nemocnici pro ni nebyly vůbec jednoduché. Když maminku zhruba po roce převezli do Hrabyně, kde měla několik měsíců rehabilitovat, nenapadlo nás nic lepšího, než mamce do pokoje „propašovat“ i naši biglici Carol s jejím bráchou Candym. I oni v ten osudný den seděli v autě, v němž se těžce zranila moje maminka. Ukázalo se, že jsme dobře udělali, psiska se válela s mamkou v posteli a dodávala jí energii. Její nálada i pohled na život se díky našim dvěma psům diametrálně změnil, bylo to něco úžasného,“ vypráví Aneta. Po nějaké době se maminka konečně dostala domů. „Začátky byly dost těžké, ale tak jako dříve i teď nás drželi nad vodou naši psi. Když Carol umřel její bratr, byla velmi smutná, a tak jsme se rozhodli pořídit jí štěňátko. Narodilo se jí sedm štěňat, to první bylo celá máma. Dostala jméno Adella. Byl to rebel už od narození, ale v momentě, kdy si ji mamka zavolala k sobě, změnila se v andílka.“ Carol i Adélka život celé rodiny obohatily a změnily. „Carol nás všechny držela nad vodou, když se mamka zranila. Držela nás nad vodou, když zemřel její brácha Candy, a pomohla nám i tím, že porodila tak úžasnou dceru Adélku. Carol bylo prostě už při narození do knihy osudu vepsáno, že má mnohé změnit,“ myslí si Aneta.

To tedy byly příběhy čtyř vítězů ankety Statečné srdce za rok 2012. Je jasné, že ocenění si zaslouží nejen vítězové, ale všichni nominovaní čtyřnozí parťáci. Takže do příštího ročníku se můžeme rozloučit zvoláním: Sláva vítězům, čest a lásku všem účastníkům!

Text: redakce
Foto: Pes Jíra

V rodině Anety Kuchnové mají biglové výsadní postavení. A Kateřina Hrachovcová - Herčíková jim ráda poblahopřála

Rychlé předplatné
přes SMS

Jen za
35 Kč
měsíčně

Nabízíme roční předplatné Vašeho oblíbeného časopisu z pohodlí domova. Stačí pouze poslat sms a časopis Vám zašleme do poštovní schránky.

Jak na to?

Na telefonní číslo 90211 zašlete SMS ve tvaru PKU mezera JMENO mezera PRIJMENI mezera ULICE mezera CP mezera MESTO mezera PSC
Například:
PKU JANA NOVAKOVA DRUZSTEVNI 1723 USTI NAD LABEM 40331

Zpět Vám přijde SMS s informací o první platbě za nové číslo časopisu. Z Vašeho kreditu se tak strhne částka ve výši 35 Kč včetně DPH. Částka 35 Kč za aktuální číslo časopisu se Vám bude strhávat z Vašeho kreditu každý měsíc. Tuto službu lze kdykoli zrušit. Službu technicky zajišťuje ATS. Infolinka 776 999 199. www.platmobilem.cz

Inzerce

Věrka a Brenda

Záhy po vyhlášení výsledků nám Věra Vanoštková, majitelka Brendy, vítězky v kategorii Záchraný čin psů laiků, napsala příběh, jak se spolu s Brendou vlastně seznámily:

Před devíti lety málem skončil můj život, když jsem po úrazu zůstala na půl těla ochrnutá na vozíku. Propadla jsem hrozným depresím a hlavou se mi honilo mnoho způsobů, jak ukončit svůj život. Mých depresí si všimla primářka oddělení spinální jednotky rehabilitačního ústavu v Luži u Košumberka, kam jsem se dostala na pět měsíců poutřezové rehabilitace. Jednoho dne si mě zavolala do ordinace a zeptala se mě, co mám ráda. Odpověděla jsem jí, že mám moc ráda psy a že jsme jednoho měli, ale museli jsme ho kvůli těžké nemoci nechat uspat. Ona mi pověděla o asistenčních psech, kteří jsou vycvičeni tak, aby pomáhali postiženým. Hned jsem sedla k počítači a začala hledat organizace, které se výcviku takových psů věnují. Helpes jsem poznala na rehabilitačním pobytu v Parapleti, centru, kde pomáhají vozíčkářům s poškozenou míchou znovu se začlenit do normálního života. Zrovna tam měli v tomto termínu předváděčku, kde ukazovali, co všechno se asistenční psi ve speciální psí škole učí. Podala jsem si žádost a vybrali pro mě fenku zlatého retrievra Brendu, která se narodila v chovatelské stanici v Pálavských Vrchích.

Seznámily jsme se na integračně rekondičním pobytu v rekreačním středisku Poslův Mlýn, vzdáleném asi jeden kilometr od Doks u Máchova jezera. Byla to oboustranná láska na první pohled a když jsem si jí 12. prosince 2005 vezla domů, změnil se mi život, zase jsem měla pro koho žít. Brenda je moje zlatíčko, je to moje velká pomocnice a nejlepší kamarádka. Miluje různé dobroty, když jí házím na procházce míček a ráda kouše v lese šišky. Moc ráda s ní jezdím na dlouhé procházky

do přírody a sleduji, jak si vychutnává svobodu bez vodítka. Sice mi občas nachystá i kruté chvílky, například když jsme byly na procházce v lese a ona se najednou vynořila s čumákem celým od hnoje spokojeně se obližující, jakou si to dala zrovna pochoutku, a já z ní pak nemohla ten smrad dostat. Nebo když sežrala půlku uhláku slaného štěrku ze silnice, který mám na posypání cesty před domem v zimě, a pak celou noc prozvracela. Jen mě hrozně mrzí, že ten čas s ní strašně utíká, už jsme spolu oslavily osmé Vánoce.

Také se mnou jezdí na rehabilitační pobyty do Paraplete a pět let se mnou denně chodila do školy, když jsem studovala obchodní akademii pro tělesně postižené v Janských Lázních.

Od toho roku jezdíme s maminkou každoročně na rekondici, kde se s pejsky cvičí pod odborným dohledem výcvikářů z týmu Helpes. Připravují pro nás i různé odborné přednášky a na relaxování pro nás i různé odborné přednášky a na relaxování soutěže a výlety. Zde se také poznáváme s novými klienty a jejich psími pomocníky. S mnohými jsme se skamarádili, a tak se pokaždé těšíme, až se s nimi znovu po roce shledáme a strávíme společně několik dní. Můj život už má zase smysl. ■

Text: Věra Vanoštková

Foto: Pes Jíra

